

**ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ВИГУКІВ
У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ
ДІАНИ СЕТТЕРФІЛЬД «ТРИНАДЦЯТА КАЗКА»)**

Ситенко О. О.

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської філології*

Донецький національний університет імені Василя Стуса

вул. Янгеля, 4, Вінниця, Україна

orcid.org/0000-0001-8659-1339

oasytenko@gmail.com

Ключові слова: *вигук,
комунікативно-прагматична
функція, стилістична функція.*

У статті розглянуто особливості функціонування вигуків у сучасній англійській мові на матеріалі роману Діани Сеттерфільд «Тринадцята казка», охарактеризовано лінгвістичну природу вигуківих одиниць та класифіковано їх за різними лексико-семантичними критеріями.

Вигуки є невід'ємним компонентом розмовної лексики і, відповідно, усного мовлення загалом, у самій природі яких закладена експресивна та емоційна ознаки. У сучасній лінгвістиці трактування вигуку є досить суперечливим, адже остаточно не визначений статус цієї частини мови, наводяться досить різні тлумачення вигуків, які не є завжди комплексними та не враховують усі характерні вигукам ознаки. Дотримуючись академічних граматик, потрактуємо вигуки як особливий лексико-граматичний клас незмінюваних слів, які не належать ні до повнозначних, ні до службових, основна функція яких полягає у вираженні емоцій, почуттів, експресивних оцінок та вольових спонукань мовців.

Семантика вигуків із її конкретно-ситуативним характером розкривається переважно в контексті, що свідчить про контекстуальну зумовленість вигуківих одиниць. Ще однією невід'ємною ознакою, що комплексно подає семантико-синтаксичне кваліфікування вигуків, є інтонація, яка відіграє значну роль у визначенні значенневих відтінків. Отже, ті різноманітні емоції, що передають вигуки, є наслідком дії контекстуального оточення, впливають із ситуації мовлення і характеру їх інтонаційного оформлення.

Щодо визначення функцій вигуків, то основними є комунікативна та стилістична.

За лексико-семантичним характером вигуки класифікуються за різними критеріями й ознаками, переважно за емоційним наповненням, за функційною спрямованістю, ілокутивною силою, за сферою вживання, тощо.

Вигуки є багатозначними одиницями будь-якої сучасної мови, серед комунікативно-прагматичних функцій яких можна виокремити такі: передання емоцій, почуттів, бажань адресанта, ставлення до адресата, до навколишньої дійсності, а також вплив на емоції, почуття співрозмовника.

FEATURES OF THE FUNCTIONING OF INTERJECTIONS IN MODERN ENGLISH (BASED ON DIANA SETTERFIELD'S NOVEL "THE THIRTEENTH TALE")

Sytenko O. O.

*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of English Philology
Vasyl' Stus Donetsk National University
Yangelya str., 4, Vinnytsia, Ukraine
orcid.org/0000-0001-8659-1339
oasytenko@gmail.com*

Key words: *interjection,
communicative-pragmatic
function, stylistic function.*

The article considers the peculiarities of the functioning of interjections in modern English on the material of Diana Setterfield's novel "The Thirteenth Tale", characterizes their linguistic nature and provides classifications of the units under investigation according to various lexical and semantic criteria.

Interjections are an integral part of colloquial vocabulary, and, therefore, of oral speech in general, in the very nature of which expressive and emotional features are laid down. In modern linguistics, the interpretation of interjections is quite contradictory, the status of this part of speech is not definitively defined, quite different definitions of interjections are given, which are not always complex and do not take into account all the features characteristic of interjections. Following academic grammars, we interpret interjections as a special lexical and grammatical class of invariant words that do not belong either to notional or structural words, the main function of which is to express emotions, feelings, expressive assessments and volitional motivations of speakers. The semantics of interjections with its concrete-situational character is revealed mainly in the context, which testifies to the contextual conditionality of interjections. Another integral feature that comprehensively characterizes the semantic-syntactic qualification of interjections is intonation, which plays an important role in determining the semantic nuances. Thus, the various emotions conveyed by interjections are the result of the contextual environment, arising from the situation of speech and their intonation contour.

In regard to the functions of interjections, the main ones are communicative and stylistic.

In relevance to the lexical and semantic character, interjections are classified according to various criteria and features, first of all, according to emotional content, functional orientation, illocutionary force, sphere of use, etc.

Interjections are multifaceted units of any modern language, among the communicative and pragmatic functions of which the expression of emotions, feelings, desires of the addressee, the attitude to the addressee, to the surrounding reality, the impact on emotions, feelings, etc. can be distinguished.

Вигуки і вигуківі слова становлять величезний пласт у дискурсі персонажів художнього твору, який, «виконуючи в художній літературі комунікативно-естетичну функцію, є особливим виразним засобом передавання живої мови» [10, с. 81]. Вигуки вказують на ту чи ту емоцію, не називаючи її, використовуючи їх у художньому тексті, автор створює ефект автентичності емоційного вияву, робить мову персонажа більш емоційно насиченою і, відповідно, ближчою до тієї, яку людина використовує в реальному житті.

Неоднозначність статусу вигуку як частини мови, розбіжності у його трактуванні, невизна-

ченість кінцевого комплексу його характеристик зумовлює необхідність більш глибоких та досконаліх розвідок цього особливого лексико-граматичного класу слів, що визначає **актуальність** нашого дослідження.

Предметом дослідження є лексико-семантичні та функційні ознаки вигуків у сучасній англійській мові.

Метою дослідження є встановлення особливостей функціонування вигуків у сучасній англійській мові.

Мета студіювання мотивує необхідність розв'язання актуалізованих **завдань**: 1) з'ясувати

статус вигуку як частини мови; 2) охарактеризувати його основні ознаки у комунікативно-прагматичному аспекті; 3) класифікувати вигуки за лексико-семантичним та функційним критеріями; 4) дослідити особливості функціонування вигуків у сучасній англійській мові.

Вивчення класу вигуків породжує необхідність у тлумаченні цього терміна. В українському мовознавстві цю проблему порушено в роботах М.Я. Брицина [1], І.Р. Вихованця, К.О. Городенської [3], Л.І. Мацько [7] та ін. У зарубіжних студіях дослідження вигуків проводили Р. Ашдоун [15], М. Гісманглу [17], О.Н. Грушецька [4], Дж. Екерслі [16], О. Єсперсен [18], Р. Саграгард [20] тощо.

Нерозробленість лінгвістичного опису вигуків відображається в їх словниковому поданні. У науковій літературі існують різноманітні визначення цього пласту лексики. Так, Г. Пауль у своїх «Принципах історії мови» визначає вигук як «звуки, що мимоволі вириваються у людини і викликаються станом афекту, зокрема й такі, які зовсім не пов'язані з наміром зробити якість повідомлення» [9, с. 218]. Сучасні вітчизняні академічні граматики витлумачують це поняття як «незмінювану особливу частину мови, яка виражає почуття, волевиявлення мовця, не називаючи їх» [5, с. 82].

О.Н. Грушецька трактує вигук як «частину мови, що включає незмінні слова, зазвичай морфологічно нероздільні і такі, що виступають у мові як односкладні речення, що слугують для вираження емоцій (радість, здивування, обурення, роздратування, злість, біль, відраза, подив та ін.), відчуттів, душевних станів й інших реакцій, не називаючи їх» [4, с. 44–46]. К.Г. Городенська зазначає, що проблему кваліфікації вигуків визначає «питання про співвідношення в них емоційного й поняттєвого, про їх зв'язок із поняттям і судженням і, відповідно, зі словом та реченням, із різними ярусами мовної системи, зокрема зі сферою мови і мовлення» [3, с. 376]. Відповідно до цього існують різні підходи до встановлення статусу вигуків. Так, І.Р. Вихованець зараховує вигуки до морфологічних одиниць, що походять із повнозначних і службових частин мови, та визначає їх як «окремий і особливий розряд слів, що не мають номінативної функції й слугують для безпосереднього вираження різних емоцій і волевиявлень» [3, с. 376]. Л.І. Мацько наголошує на тому, що «вигуки, на противагу повнозначним словам, не мають лексичного значення, тому що їм невластива поняттєво-предметна, поняттєво-процесуальна та поняттєво-ознакова співвіднесеність» [7, с. 427–431].

В унісон українським лінгвістам дає своє визначення В. Йованович [19, с. 17–28], який укажує на подвійну природу вигуків і акцентує увагу

на виокремленні вигуків в однозначно окремий клас слів, які позначають відчуття, відношення і стан.

Хоча у своїй більшості лінгвісти виділяють їх в окремий лексико-граматичний клас слів, що стоїть поза самостійними і службовими частинами мови, на тій підставі, що вони характеризуються виразною специфічністю семантики, граматичних ознак і стилістичних функцій, суперечливим виявляється віднесення вигуків до об'єктів вивчення лінгвістики. Незважаючи на це, мовознавці вважають, що вигуки є не більше ніж інстинктивними звуками і рефлекторними вигуками, семантика яких є суто емоційною та позбавленою поняттєво-номінативної функції (О.М. Рак [12], Л.І. Мацько [7], І.Р. Вихованець, К.О. Городенська [3] та ін.). Дискусійним залишається питання щодо визначення статусу вигуків у площині розрізнення понять «морфема» / «слово» / «речення». В.В. Виноградов зазначав, що «вигуки є водночас еквівалентами слів і речень» [2, с. 39]. Ці диспути ускладнюють категоризацію вигуків, що є причиною відсутності єдиної типології.

Так, А.А. Шахматов виділяє три лексико-семантичні класи вигуків:

1) які виражають збудження мовця, почуття, виражені в певній інтонації. Іноді значення таких вигуків можна визначити тільки за контекстом: «*Ах, як приємно!*» / «*Oh, it is pleasant*» (радість), «*Ах, як страшно!*» / «*Oh, I'm scared*» (страх), «*Ах, як нерозумно!*» / «*Oh, it is so stupid*» (обурення);

2) які виражають певні почуття: «*так*» (вираз згоди), «*фу*» (вираз відрази), «*тхху*» (вираз огиди), «*hip*» (вираз захоплення), «*dang it*» (вираз досади);

3) які виражають волевиявлення, тобто наказ, вимогу, спонування: «*гайда*», «*зась*», «*come on*», «*hoosh*» [14, с. 507].

В.В. Виноградов ділить вигуки на такі, які висловлюють: 1) емоції; 2) настрої; 3) волевиявлення мовця [2, с. 33]. Пізніше у своїй роботі «Вчення про частини мови в російській граматиці» Н.С. Поспелов писав, що саме класифікація В.В. Виноградова найбільш «тонко і ретельно описує семантико-граматичні особливості вигуків» [11, с. 29].

О.С. Симакова весь пласт вигуків за семантичним показником поділяє на 3 основні групи: 1) емоційні; 2) імперативні: а) поклик, оклик, б) заборона, спонування до дії, в) способи управління тваринами; 3) вигуки, пов'язані з виразом у мові норм етикету [13, с. 241].

О.С. Мельник розробила детальну класифікацію так званих семантичних нашарувань, що виявляються лише контекстуально, і виокремлює 14 семантичних варіантів, крім зафіксованих у словниках, серед яких указала на такі, як агресія, завзяття, байдужість, злість, рішучість, обурення, повчальний тон, привітне впізнавання, пригаду-

вання, радість, захват, розгубленість, стурбованість, сполоханість, тріумф [8, с. 26–40].

В.О. Йованович [19, с. 17–28] виокремлює 21 можливе семантичне значення вигуків, зумовлене контекстуальною ситуацією, серед яких: гнів, роздратування, нетерпіння, радість, задоволення, печаль, біль, острах, обурення, огида тощо.

На основі загальноприйнятих класифікацій нами проаналізовано шар вигуків одиниць у сучасній англійській мові на матеріалі роману «Тринадцята казка».

Весь пласт вигуків, проаналізований у досліджуваному творі, ми розділили на 3 великі групи: емоційні, імперативні й етикетні. Всього в «Тринадцятій казці» зафіксовано 159 вигуків.

Група емоційних вигуків є найчисленнішою, вона нараховує 95 одиниць. Цікаво, що більша частина вигуків одиниць припадає на фрагменти текстів, що містять діалоги з обслуговувальним персоналом садиби, а в мові головних героїв вони майже відсутні.

Усю категорію досліджених емоційних вигуків ми можемо розділити на одиниці, що виражають:

1) радість, задоволення, порозуміння: *“Aha! There you are!” boomed a great voice behind me* [21, с. 92] ‘Ага, ось ти де! – прогарчав голос за мою спиною’; *“Ah, the rule of three ... The magic number”* [21, с. 21] ‘Ага, правило трьох ... Магічне число’; *“Ah! That was why she wanted it!”* [21, с. 109] ‘Ага, тепер зрозуміло, чому ця річ її привернула’; *“Thank God!” someone says* [21, с. 169] ‘Слава богу! – вигукує хтось’;

2) жаль, печаль, докір: *“Oh, my poor child”* [21, с. 151] ‘Бідне дитя’; *“Oh,” she said. What richness of vibration a single syllable can contain. Fear. Despair. Sorrow and resignation. Relief, of a dark, unconsoling kind. And grief, deep and ancient* [21, с. 151] ‘Ох’, – сказала вона. Яке багатство значень в одному-єдиному складі! Страх. Відчай. Жаль і покірність долі. Було там і полегшення, але якесь безрадісне. І ще горе: дуже давнє і глибоке’; *“Why did you do it? Oh, why did you do it? You have broken his heart”* [21, с. 40] ‘Чому ви це зробили?! Ну чому, чому?! Ви ж розбили його серце...’;

3) подив, переляк, недовіру: *“Oh”, I thought. “Oh”. And then, “OH!”* [21, с. 151] ‘Ого’ – подумала я незабаром. Ще через пару хвилин: ‘Ого!’ І нарешті: ‘ОГО!’; *“Goodness gracious!” Aurelius exclaimed softly as he passed me one dainty sandwich after another. “Dear me!”* [21, с. 124] ‘Боже ти мій! – тихо вигукував Авреліус, подаючи мені черговий сандвіч. – Ну і ну’;

4) роздратування, невдоволення: *“Oh, Charlie, wake up, for goodness' sake!”* [21, с. 34] ‘Ох, Чарлі, так прокинься ж ти, заради бога!’; *“Damn, foxes”* [21, с. 75] ‘Ох вже ці лисиці’; *“Good Lord, what a question. Of course, I have not. Have you gone mad,*

girl?” [21, с. 123] ‘О боже, ну і питання! Звичайно ж, не було. Ви що, з глузду з’їхали?’;

5) огиду: *“Oh, that's a girl's story”* [21, с. 39] ‘Фу, це дівоча історія’;

6) розмірковування: *“Hmm. There is no family, I seem to remember”* [21, с. 67] ‘Хм... Немає такої родини, наскільки я пам’ятаю’; *“ – How many days? – Oh, Now, when was it exactly he went away...?”* [21, с. 65] ‘– Скільки днів? – О, коли ж це він точно поїхав...?’

Група імперативних вигуків у творі представлена 18 одиницями, що виражають заклик або оклик: *“I called out ‘Hello!” and a man's voice was carried back to me”* [21, с. 92] ‘Ау!’ – покликала я. ‘Ау!’ – відгукнувся чоловічий голос’ і спонукання до дії: *“Come on, be sensible”, I told myself”* [21, с. 119] ‘Ну ж, будь розумною’, – сказала я собі’; *“Hush, child. You're not alone”* [21, с. 117] ‘Тихіше, ти не одна, мила’; *“Here,” she said, “take this”* [21, с. 34] ‘Ось, тримай це’.

У тексті досліджуваного матеріалу трапляється безліч етикетних вигуків (54 одиниці), автор використовує їх для вираження низки комунікативних цілей, серед яких:

1) вітання: *“Good evening,” I said. “I am Margaret Lea.”* [21, с. 17] ‘Добрий вечір, – сказала я. – Мене звуть Маргарет Лі’;

2) прощання і побажання: *“Good day, Miss Lea. Good day, Doctor”* [21, с. 44] ‘До побачення, міс Лі. До побачення, доктор’; *“Do not you worry about them, Mrs. Dunne. They'll be all right. Good night”* [21, с. 65] Про це не турбуйтеся, місис Данн. З ними буде все в порядку. На добраніч’;

3) прохання: *“Please, excuse my sister. She is not quite well”* [21, с. 115] ‘Будь ласка, вибачте мою сестру. Вона себе погано почуває’; *“Miss Lea, will not you, please, sit down”* [21, с. 21] ‘Міс Лі, прошу вас, сядьте’; *“The doctor is already out on a call – he will not be here for an hour. Please ...”* [21, с. 116] ‘Доктор не зможе прийти раніше, ніж через годину, його викликали до іншого пацієнта. Чи не могли б ви...’;

4) подяка: *“Thank you so much for the tea”* [21, с. 45] ‘Велике спасибі за чай’; *“Thank you for coming so quickly”* [21, с. 114] ‘Спасибі, що так швидко прийшли’; *“I'm all right, thanks”* [21, с. 158] ‘Спасибі, я в порядку’;

5) жаль, вибачення: *“I'm sorry. One gets so used to one's own horrors, one forgets how they must seem to other people”* [21, с. 24] ‘Вибачте. Звикнувши до своїх жахів і потворності, мимоволі забуваєш, як вони можуть подіяти на інших людей’; *“I'm sorry. It must be delayed shock”* [21, с. 61] ‘Вибачте. Це, напевно, наслідки шоку’; *“The pleasure is entirely mutual, Miss, er, forgive me, but what was your father's name again”* [21, с. 115] ‘Це задоволення взаємно, міс ... Вибачте, ви не могли б нагадати мені прізвище вашого батька?’

Використання вигуків у тексті художнього твору є стилістично обґрунтованим, оскільки саме вигуки дозволяють авторові найбільш правдоподібно передати мову персонажів, чим додати емоційності в розповідь. Завдання перекладача в такому разі – зберегти емоційне забарвлення висловлювання і передати вигукові одиниці релевантно коректно.

Отже, вигуки покликані створити ефект автентичності емоційного вияву, застосовуються для емоційного насичення мови персонажів, тобто для адаптації діалогів до того емоційного рівня, який використовується людьми у реальному спілкуванні. В процесі аналізу було виявлено, що найбільш представленою в цьому творі є група емоційних вигуків.

У перспективах дослідження вбачається доцільним подальше студіювання особливостей перекладу вигуків сучасної англійської мови українською.

ЛІТЕРАТУРА

1. Брицин М.Я. Порівняльна граматики української та російської мов. Київ : Вища школа, 1978. 269 с.
2. Виноградов В.В. Русский язык (грамматическое учение о слове). Москва : Русский язык. 2001. 720 с.
3. Вихованець І.Р. Теоретична морфологія української мови. Київ : Універс. вид-во «Пульсари», 2004. 398 с.
4. Грушецкая Е.Н. Междометие как способ выражения эмоций. Теоретические и практические предпосылки подготовки полилингвальных специалистов в вузе : материалы I Международного научно-практического онлайн-семинара (вебинара). Могилев : МГУ имени А.А. Кулешова, 2015. С. 44–46.
5. Звонська Л.Л. Енциклопедичний словник класичних мов. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2017. С. 82.
6. Мацько Л.І. Вигуки. Сучасна українська літературна мова : підручник. Київ : Вища школа, 2002. С. 427–431.
7. Мацько Л.І. Інтер'єктиви в українській мові. Київ: КДПІ, 1981. 129 с.
8. Мельник О. Семантика вигука в українській мові. Українське мовознавство. 2011. № 42. С. 26–40.
9. Пауль Г. Принципы истории языка. Москва : Изд-во иностранной литературы, 1960. 500 с.
10. Плющ М.Я. Грамматика української мови. *Морфеміка. Словотвір. Морфологія*. Київ : Видавничий Дім «Слово», 2010. С. 316–319.
11. Поспелов Н.С. Учение о частях речи в русской грамматической традиции. Москва : Изд-во МГУ, 1954. С. 36.
12. Рак О.М. Семантико-функціональні особливості вигуків у французькій мові : діахронічний та синхронічний аспекти : автореф. дис. ... канд. філол. Наук : 10.02.05. К. : Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, 2009. 20 с.
13. Симакова Е.С. Русский язык. Новый полный справочник. Москва : АСТ : Аст-рель, 2016. 524 с.
14. Шахматов А.А. Синтаксис русского языка. Ленинград : Российская государственная академическая типография, 1941. 620 с.
15. Ashdowne R. Interjections and the Parts of Speech in the Ancient Grammarians. *Henry Sweet Society Bulletin*, 50, 2008. pp. 1–16.
16. Eckersley J. M. A Comprehensive English Grammar for Foreign Students. Longman, London, 1966.
17. Hismanglu M. Interjections in English: Neglected but important aspect of foreign language learning and teaching. *Journal of Theory and Practice in Education*, 6 (1). 2010. pp. 17–35.
18. Jespersen O. A Modern English Grammar on Historical Principles. *Morphology*. George Allen & Unwin, Ejnar Munksgard. London, Copenhagen, vol. 6, 1965.
19. Jovanović V. The form, position and meaning of interjections in English. *Facta universitatis Series: Linguistics and Literature Vol. 3, No 1*, 2004, pp. 17–28.
20. Sahragard R. Investigating The Implementation Of Interjections In Three Current EFL Course Books. *Procedia : Social and Behavioral Sciences*. Urmia University, Iran. Volume 98, 2017. pp. 1621-1630.
21. Setterfield Diane. The Thirteenth Tale: D. Setterfield. URL: <https://drive.google.com/open?id=1StVr3ZpEBvkVSQMoBVqIEd6KJ5HpJd9D>

REFERENCES

1. Brytsyn M. Ia. (1978) *Porivnyalna hramatyka ukraiinskoi ta anhliiskoi mov* [Comparative grammar of Ukrainian and English]. K.: Vyshchya shkola. (in Ukrainian)
2. Vinogradov V. V. (2001) *Russkii iazyk (grammaticheskoe uchenie o slove)* [The Russian language (grammatical teaching about the word)]. M.: The Russian language. (in Russian)
3. Vykhoanets I. R. (2004) *Teoretychna morfologija ukraiinskoi movy* [Theoretical morphology of Ukrainian]. K.: Pulsary. (in Ukrainian)
4. Hruschetska E. N. (2015) *Mezhdometie kak sposob vyrazheniia emotsii. Teoreticheskie i practichiskie predposylki podgotovki polilingvalnyh spetsialistov v vuze* [Interjection as a way of expressing emotions. Theoretical and practical prerequisites for the training of multilingual specialists at the university]. *Proceedings of the*

- Materialy I Mezhdunarodnogo nauchno-prakticheskogo online seminaru (vebinara) (Belarus, Mogilov, 2015)*, Mogilov: Materialy I Mezhdunarodnogo nauchno-prakticheskogo online seminaru (vebinara), pp. 44–46.
5. Zvonska L. L. (2017) *Entsyklopedichniy slovnyk klasychnykh mov* [Encyclopedic dictionary of classical languages]. K.: Kyivskiy Universytet. (in Ukrainian)
  6. Matsko L. I. (2002) *Vyhuky. Suchacna ukraiinska literaturna mova* [Interjections. The modern Ukrainian language]. K.: Vyshchya shkola. (in Ukrainian)
  7. Matsko L. I. (1981) *Interiektivy v ukraiinskii movi* [Interjections in Ukrainian]. K.: KDPI. (in Ukrainian)
  8. Melnyk O. (2011) Semantyka vyhuka v ukraiinskii movi [Semantics of interjections in Ukrainian]. *Ukraiinske movoznavstvo*, no. 42, pp. 26–40.
  9. Paul G. (1960) *Printsypy istorii iasyka* [The grounds of the history of the language]. M.: Inostrannaya literature. (in Russian)
  10. Plushch M. Ia. (2010) *Hramatyka ukraiinskoi movy. Morfemika. Slovtvir. Morfologiya* [Ukrainian Grammar. Morphemics. Word-building. Morphology]. K.: Slovo. (in Ukrainian)
  11. Pospelov N. C. (1954) *Uchenie o chastah rechi v russkoi grammaticheskoi traditsii* [Teaching of the parts of speech in Russian grammar]. M.: MGU. (in Russian)
  12. Rak O. M. (2009) *Semantyko-funktsionalni osoblyvosti vyhukiv u frantsuzkii movi* [Semantic-functional peculiarities of interjections in French] (PhD Thesis), K.: KNU of Taras Shevchenko.
  13. Simakova E. C. (2016) *Russkii iazyk. Novyi polnyi spravochnik* [Russian. New complete reference book]. M: AST:Ast-rel. (in Russian)
  14. Shahmatov A. A. (1941) *Sintaksis russkogo iazyka* [Russian syntax]. Leningrad: Russian state academy publishing. (in Russian)
  15. Ashdowne R. (2008) *Interjections and the Parts of Speech in the Ancient Grammarians*. Henry Sweet Society Bulletin. (in English)
  16. Eckersley J. M. (1966) *A Comprehensive English Grammar for Foreign Students*. Longman, London. (in English)
  17. Hismanglu M. (2010) Interjections in English: Neglected but important aspect of foreign language learning and teaching. *Journal of Theory and Practice in Education*, 6 (1). pp. 17–35.
  18. Jespersen O. (1965) *A Modern English Grammar on Historical Principles, Morphology*. George Allen & Unwin, Ejnar Munksgard. London, Copenhagen. vol. 6. (in English)
  19. Jovanović V. (2004) The form, position and meaning of interjections in English. *Facta universitatis Series: Linguistics and Literature*, vol. 3, no 1, pp. 17–28.
  20. Sahragard R. (2017) Investigating The Implementation Of Interjections In Three Current EFL Course Books. *Procedia : Social and Behavioral Sciences*. Urmia University, Iran, vol. 98, pp.1621–1630.
  21. Setterfield Diane. The Thirteenth Tale. Retrieved from: <https://drive.google.com/open?id=1St-Vr3ZpEBvkVSQMoBVqIEd6KJ5HpJd9D>.